

Nr 247.

Godkänd av första kammaren den 27 maj 1933.

Godkänd av andra kammaren den 27 maj 1933.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag om ändring i vissa delar av allmänna resereglementet den 27 juni 1929 (nr 210) m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

(Statsutskottets utlåtande nr 93.)

Till Konungen.

Uti en till riksdagen avlåten, den 10 februari 1933 dagtecknad proposition (nr 100) har Kungl. Maj:t, under åberopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att godkänna följande

Förslag

till

kungörelse angående ändring i vissa delar av allmänna resereglementet den 27 juni 1929 (nr 210).

Härigenom förordnas, att 2 § 1 mom. och 8 § 1 mom. allmänna resereglementet den 27 juni 1929 skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

2 §.

1 mom. Resekostnadsersättning jämlikt detta reglemente utgår i enlighet med vad för nedannämnda färd sätt och reseklasser finnes angivet.

Färd sätt	Klass I	Klass II	Klass III
Järnväg	Avgift för 1 plats i I klass	Avgift för 1 plats i II klass	Avgift för 1 plats i III klass
Fartyg	Avgift för enskild hytt med högst 2 liggplatser	Avgift för hyttplats	Avgift för salongsplats
Luftfartyg		Avgift för 1 plats	Avgift för 1 plats
Spårväg	Avgift för 1 plats	Avgift för 1 plats	Avgift för 1 plats
Omnibus	Avgift för 1 plats samt 5 öre per km.	Avgift för 1 plats samt 5 öre per km.	Avgift för 1 plats samt 5 öre per km.
Taxeautomobil	Avgift för 1 person samt 5 öre per km.	Avgift för 1 person samt 5 öre per km.	Avgift för 1 person samt 5 öre per km.
Annan automobil och hastskjuts	35 öre per km.	35 öre per km.	35 öre per km.
Annat färd sätt än ovan nämnts	30 öre per km.	30 öre per km.	30 öre per km.

Vid resa — — — verkligen använts.

Med fartyg — — — verkligen använts.

Till omnibus — — — persontrafik (s. k. linjetrafik).

Med taxeaomobil — — — kunnat ifrågakomma.

Har förrättningsman nödgats för transportmedlet vidkännas kostnad till högre belopp än den sammanlagda ersättning, som enligt ovanstående bestämmelser tillkommer honom, äger han undfå gottgörelse för vad han visar sig hava utgivit.

8 §.

1 mom. Hava vid — — — båtar m. m.

Resekostnadsersättning utgår i dylikt fall med vad som verkligen utgivits, däri inbegripet styrkta utgifter för hämtning av resande, beställningspenningar och väntpenningar, samt förskjutes för samtliga förrättningsmän av främste förrättningsmannen.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1934.

Uti tvenne inom riksdagen väckta likalydande motioner (I: 252 och II: 421) har hemställts, att riksdagen måtte dels i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte i den utsträckning som kan befinnas lämplig föreskriva, att kilometerpenningar icke skola utgå till i motionen omnämnda grupper av befattningshavare, dels ock besluta, att den i 2 § i allmänna resereglementet upptagna ersättningen för färd med annan automobil sänkes från 35 öre till 30 öre per kilometer.

I förevarande sammanhang har riksdagen till behandling jämväl upptagit av riksdagens år 1932 församlade revisorer under §§ 28 och 29 i deras berättelse gjorda uttalanden angående dels utlämnande av reseförskott och kontrollen över deras återbetalning, dels ock statsverkets kostnader för tjänsteresor.

Riksdagens vederbörande utskott har med stöd av § 46 riksdagsordningen införskaffat yttrande från riksräkenskapsverket över den av riksdagens revisorer under § 29 gjorda framställningen, vilket yttrande är såsom bilaga A fogat vid statsutskottets utlåtande nr 93.

Beträffande först de av revisorerna under § 28 meddelade uppgifterna rörande utlämnandet av reseförskott och kontrollen över dessa förskotts återbetalning är riksdagen av den uppfattningen, att vissa kompletterande bestämmelser måhända kunna anses erforderliga för att ernå en fullständig kontroll över dessa förskott. De av revisorerna gjorda erfarenheterna synas nämligen giva vid handen, att i vissa fall berättigade anmärkningar kunna framställas mot sättet för förskottens utlämnande och redovisning. Riksdagen, som förutsätter att såväl vederbörande myndigheter som Kungl. Maj:t ägna de av revisorerna berörda spörsmålen sin

uppmärksamhet, har dock icke ansett påkallat att hos Kungl. Maj:t an- hålla om vidtagande av särskilda åtgärder i anledning av vad reviso- rerna anfört.

Revisorernas yttrande under § 29, som avhandlar statsverkets kostnader för tjänsteresor, har riksdagen ansett sig böra behandla i samband med de av Kungl. Maj:t i föreliggande proposition ävensom i ovannämnda motioner och av riksräkenskapsverket i dess yttrande framlagda förslag till vissa jämkningar i allmänna resereglementets särskilda paragrafer.

Vad då först beträffar de föreslagna ändringarna i 2 § av allmänna rese- reglementet, är riksdagen i likhet med motionärerna och riksräkenskaps- verket av den uppfattningen, att en nedsättning av ersättningen vid an- vändandet av »annan automobil» (än omnibus och taxeautomobil) är be- fogad. Jämväl enligt riksdagens mening bör ersättningen icke bestämmas till högre belopp än 30 öre per kilometer. Ej heller kan riksdagen finna nödvändigt, att ersättningen för hästskjuts fastställes till högre belopp än som föreslagits vid användandet av egen automobil. Riksdagen ansluter sig därför till riksräkenskapsverkets uppfattning, att även ersättningen för hästskjuts bör bestämmas till 30 öre per kilometer. Vidkommande frå- gan om ersättning vid användande av »annat färdssätt än ovan nämnts» — i första rummet motorecykel och velociped samt fotvandring — delar riksdagen riksräkenskapsverkets mening, att ifrågavarande fortskaff- ningssätt kunna i och för sig vara fullt gottgjorda med 20 öre per kilo- meter. Uppmärksammas må dock, att, därest vid användande av motor- och roddbåt verkliga kostnaden skulle komma att överstiga den sålunda fastställda summan, i resereglementet är stadgat, att vederbörande äger åtnjuta ersättning för vad han visar sig hava utgivit.

I anslutning till vad riksräkenskapsverket förordat, har riksdagen jäm- väl vidtagit sådan jämkning i resereglementet, att rätten att vid färd å järnväg uppbära ersättning för 1:a klass å dagtåg begränsas till fall, då i omedelbart samband med färden dylik plats i sovvagn användes.

I samband med ändringarna i 2 § har riksdagen ansett sig böra yttra sig över det i motionerna framförda yrkandet, att riksdagen skulle i skri- velse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte i den utsträck- ning, som kunde befinnas lämplig, föreskriva, att kilometerpenningar icke skulle utgå till vissa grupper befattningshavare, som hava på visst sätt begränsade tjänstgöringsdistrikt och ofta där företaga resor. Riksdagen har icke funnit sig böra särskilt upptaga detta yrkande, som jämväl fram- förts av revisorerna, men har å andra sidan ansett sig böra fästa Kungl. Maj:ts uppmärksamhet på önskvärdheten av att en allmän utredning sker rörande såväl detta spörsmål som vissa andra här nedan angivna eller i övrigt föreliggande frågor, vilka beröra allmänna resereglementet och de s. k. besparingsreglementena.

Vad därefter beträffar riksräkenskapsverkets förslag i avseende å bort- tagande av de nu i 4 § intagna bestämmelserna om inskränkning i skyldig-

heten att använda omnibus, måste riksdagen ställa sig tveksam mot detta förslag. Riksdagen är dock av den uppfattningen, att anledning icke finnes att motsätta sig införandet av skyldighet för befattningshavare att i något större utsträckning än för närvarande använda omnibus. Jämväl detta spörsmål synes emellertid böra underkastas ytterligare övervägande.

Vidkommande förslaget om sådan ändring i 12 § att, där ersättning för väntpengar åtnjutes, reseersättningen jämväl i övrigt skall utgå efter den verkliga kostnad, som förrättningsmannen styrker sig hava fått vidkännas för det använda fortskaffningsmedlet, ansluter sig riksdagen till riksräkenskapsverkets uppfattning.

Vad beträffar den av såväl revisorerna som riksräkenskapsverket berörda frågan om särskilda förrättningsarvodet vid vissa slag av förrättningar, där traktamentet för närvarande skall utgöra ersättning för visst utfört arbete, är riksdagen, i anslutning till vad som tidigare i denna sak anförts från riksdagens sida, av den meningen, att detta spörsmål bör närmare undersökas och utredas. Jämväl böra ytterligare övervägas de spörsmål, som stå i samband med frågan om förbättrad planläggning av tjänsteresor, vilken fråga behandlats såväl av revisorerna som riksräkenskapsverket.

Slutligen vill riksdagen uttala sin förväntan, att då riksdagen nu begär en ytterligare undersökning och utredning av vissa spörsmål, som beröra befattningshavarnas resor, allmänna resereglementet skall, sedan jämväl denna utredning verkstälts, erhålla en sådan avfattning, att icke ändringar däri skola behöva åtminstone under de närmaste åren vidtagas.

Riksdagen får *dels* anmäla, att riksdagen för sin del antagit kungörelse angående ändring i vissa delar av allmänna resereglementet den 27 juni 1929 (nr 210) av den lydelse bilagan vid denna skrivelse utvisar;

dels ock anhålla, att Kungl. Maj:t ville taga under övervägande vad riksdagen här ovan anført beträffande ytterligare utredning angående vissa allmänna resereglementet och besparingsreglementena berörande spörsmål.

Stockholm den 27 maj 1933.

Med undersätlig vördnad.

Bilaga.**Kungörelse****angående ändring i vissa delar av allmänna resereglementet den 27 juni 1929 (nr 210).**

Häri genom förordnas, att 2 § 1 mom., 8 § 1 mom. och 12 § allmänna resereglementet den 27 juni 1929 skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

2 §.

1 mom. Resekostnadsersättning jämlikt detta reglemente utgår i enlighet med vad för nedannämnda färdssätt och reseklasser finnes angivet.

Färdssätt	Klass I	Klass II	Klass III
Järnväg	Avgift för 1 plats i I klass	Avgift för 1 plats i II klass	Avgift för 1 plats i III klass
Fartyg	Avgift för enskild hytt med högst 2 ligglägenheter	Avgift för hyttplats	Avgift för salongplats
Luftfartyg			
Spårväg	Avgift för 1 plats	Avgift för 1 plats	Avgift för 1 plats
Omnibus	Avgift för 1 plats samt 5 öre per km.	Avgift för 1 plats samt 5 öre per km.	Avgift för 1 plats samt 5 öre per km.
Taxeautomobil	Avgift för 1 person samt 5 öre per km.	Avgift för 1 person samt 5 öre per km.	Avgift för 1 person samt 5 öre per km.
Annan automobil och hästskjuts	30 öre per km.	30 öre per km.	30 öre per km.
Annat färdssätt än ovan nämnda	20 öre per km.	20 öre per km.	20 öre per km.

Vid resa på järnväg utgår icke ersättning för avgift till högre vagnklass än som verkligen använts. Ersättning för plats i I klass å dagtåg må icke utgå i annat fall än då platsen användes i omedelbart samband med begagnande av dylik plats i sovvagn.

Med fartyg — — — verkligen använts.

Till omnibus — — — persontrafik (s. k. linjetrafik).

Med taxeautomobil — — — kunnat ifrågakomma.

Har förrättningsman nödgats för transportmedlet vidkännas kostnad till högre belopp än den sammanlagda ersättning, som enligt ovanstående bestämmelser tillkommer honom, äger han undfå gottgörelse för vad han visar sig hava utgivit.

8 §.

1 mom. Hava vid — — — båtar m. m.

Resekostnadsersättning utgår i dylikt fall med vad som verkligen utgivits, däri inbegripet styrkta utgifter för hämtning av resande, beställningspenningar och väntpenningar, samt förskjutes för samtliga förrättningsmän av främste förrättningsmannen.

12 §.

Har resanden — — — fortskaffningsmedels anlitande.

Där ersättning för väntpenningar åtnjutes, skall jämväl i övrigt reseersättningen utgå efter den verkliga kostnad, vilken den resande styrker sig hava fått vidkännas för det använda fortskaffningsmedlet.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1934.